

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

19. Dies Februarii. Æternæ civitatis januas nobis desperatio claudit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

illigatus esses perpetuò vigilans & in tam diuturnâ,
& tædiôsâ noctis caligine, nulla aut auroræ aut solis
venturi spes tibi affulgeret. Si adeò mollis, & delica-
tus es, ut muscæ unius, aut calicis, vel pulicis puncti-
unculam non possis sustinere; si triduana febris, aut
exigui temporis hemicrania ita te turbet, & exagitet,
ut querulis aëra vocibus fatiges, quo pacto ardores
sempiternos perferes? Certè si oporteret te per om-
nem æternitatem sustinere pœnam; quam tibi infer-
ret minima ignis nostri scintillula, ut eam evaderes,
conferres te ad desertum, ut in aliquo spæleo inter
preces, & vigiliâs, & jejuniâs, summaque austeritate,
ætate transigeres, licet ad centum annos vitam esses
propagaturus. Cur modo non abstines ab his, & illis
delictis, propter quæ aliquando audies, ex supremi
Judicis ore; I maledicte in ignem æternum! vel nul-
lam habes fidem, vel amisisti mentem, adeoque es
vel Hæreticus, vel plane stolidus, qui tantas prævi-
dens pœnas, non studiosius declinas culpas. Insi-
deat menti hoc metrum:

Sunt ibi pro lignis, homines miseri, cibus ignis.

19. DIES FEBRUARII.

Æternæ civitatis januas nobis desperatio
claudit. *Isidorus de nom. bon. l. 2.*

Despera- I. **S**emel clausâ januâ æternæ ci-
tatis, sequitur desperatio ob-
tinendæ salutis. Illius, ja-
nuæ cardines, nullæ convellunt machinæ, illius

illius seras nulla vis effringet. Dammati igitur imprec
 dentes clausam esse januam omni bono in caelo, furor.
 pertam omni malo in orco, desperata rabies in gemitu
 ac furor accenditur, in Deum, sic eos caelo phemi
 eludentem, & punientem. Licet enim cognoscant bus, qu
 se debitores esse tantarum poenarum, tamen cu lis nil al
 ratio in furiam vertatur, turbatur, & vincitur paschal
 ira, qua perciti, ac ulcerati, se consumere vellent bernac
 & carnes proprias lacerando, & dentibus ac ma ditur,
 sibus detrahendo, si possent. Verum adverte dissona
 Deum, quem non vident, insurgunt maledictio tuum, c
 blasphemis, ac contumeliis, rabido ore, ocula rum, ac
 flamma micantibus, vultu saevo, & atroci, signis de tusione
 speratione plenis, motu, & corporis agitatione incond
 percutiunt: quae omnia significant, quantus sit do tas, tan
 lor, furor, & indignatio; ita ut deficientibus torro tanti p
 ribus, si fieri posset, ipsi in semetipsos insurgerent, sa illa c
 tormentis innumeris conficerent, addentes extremu lium t
 malis propriam saevitiam, & immortale odium. III.
 dientur ergo perpetuae quarelae patris in Filium, maxim
 contra, uxoris in maritum, servi in Dominum, singul
 diti in principem, militis in ducem, discipuli in ma quam
 gistrum, amici in amicum. nullu c

II. Quamobrem aures illorum horrendis cla
 moribus, ac ululatibus Daemonum, & caeterorum
 damnatorum, & strepitu suorum qui in maxima illa
 caverna, instar tonitruorum late remugient, & cor
 pora subinde, animosque concutient, obtrudentur.
 Aures illae ad obluccutiones patulae, hiantesque ad li
 tes, & calumnias pronae, perpetuo verberare quatienu
 tur, & execrandarum vocum adversus Deum, eccle
 litesque, ac diris in Daemones, sociosque, ac se ipsos
 impre-

imprecationibus, quacunque suggereret desperatus furor. Torquebuntur præterea continuo planctu, gemitu, suspiriis, vociferationibus, clamoribus, blasphemis, maledictis, imprecationibus, execrationibus, quæ in isto specu resonabunt. Sicut enim in caelis nil aliud canitur, quàm illud eucharisticum, & paschale, Alleluja, cum Divinis encomiis; ita in tabernaculis illis tartarorum carnificum, nil aliud auditur, quàm mæstum illud væ, heu, Ah, nil præter dissonas harmonias infinitarum vocum, & ululatum, quæ per loca illa perstreperent in sæcula sæculorum, ad mensuram, & sonitum malleorum, & contusionem crudelium illorum ministrorum, in quo, incondito cantu, tanta erit vocum confusio, & varietas, tantus stridor, tantus quiritatus, tanta lamenta, tanti plangores, tanti denique ejulatus in tenebricosa illa caverna, ac si scissis undique nubibus horribilium tonitruorum fragores undique resonarent.

III. Hisce porrò tormentis hoc addi debet, unde maxima illis oritur desperatio, quod simul omnia, & singula illos torqueant tormenta, quod nulla unquam eorum sit cessatio, nullum evadendi remediū, nullū effugiendi asyllum, nulla mitigatio: nihil temporis diurnitas, nihil pœnarum cum aliis societas, nihil assuetudo, nihil eorum quidquam sit, quod nostros dolores hîc leniat: nullum illic temperamentum, nullum suffragium: adversa omnia, extrema omnia, pugnancia omnia. Nil audiunt, dum clamant, à Dei Justitia, quàm illa apud Jeremiam mæstissima verb. (a) *Quid clamas super contritione*

(a) Jer. 30. 15.

qua? *Insanabilis est dolor tuus, propter multitudinem iniquitatis tuae, & propter dura peccata tua, haec tibi.* Hinc ira, rabies, furor, insania, odium desperationis. O quisquis hæc legis, si lecta, vera esse credideris, quomodo non aliter vivis? Cogita qui sint illi, qui in loco tormentorum cruciantur; Nonne sunt illi, qui fuerunt ejusdem tecum naturæ, conditionis, sexus, fors & ætatis & studii; addicti quondam iisdem, quibus tu modo vitiis? Nonne & eadem, ut tu modo commiserunt peccata? si igitur illi propter similia tuis scelera perierint, cur non & tu similiter timeris perituro? Fateor adhuc potes, dum spiras sperare. Tu verò quisquis nunc ardès in orco, æternam ardebis: & ideò heu! illud mæstum tibi occino.

Non est quod speres, æterni criminis heres.

20. DIES FEBRUARII.

Fit miseris mors sine morte, finis sine fine, defectus sine defectu, quia & mors vivit, & finis semper incipit, & deficere defectus nescit. *Sanctus Gregorius lib. 9. Moral. cap. 49.*

Æternitas.

I. Tandem post longos viarum amplexus, & semitarum ambages, quibus per subterraneum illius spælei funesta loca deduxi, pervenisti ad peccatarum extremum, ad ipsam tormentorum mentem, quo cum nihil necesse nec esse infelicius, nec

timent